

Psalmus

domini sup me: eo q[uod] vnr me. **E**t ego face sum opprobriū illis: Per mor crucis: Chr[istus] enī nos redemit de male dicto legis: fact p[ro] nobis maledictū. Qui derunt me t[ame]n mouerunt capita sua. Quia viderūt p[re]pedisse: t[ame]n nō vidēt resur rexisse: Videāt q[uod] genua ei sūt infirmata: nō vidēt q[uod] ē caro mutata. **A**diuua me dñe de meus: saluu me fac b[ea]m misericordiā tuā. Hoc ad totū r[es]ferri potest: id ē t[ame]n ad caput t[ame]n ad corp[us]. Ad caput ppter formā serui: ad corpus ppter ipos seruos. Potuit enī et i eis dicere deo: adiuua me et saluu me fac: in quibus Saulo dixit: qd me p[re]leqr[is]: Qd autē addidit b[ea]m misericordiā tuā: gratuuta q[uod] a cōmemoratur: nō ex op[er]i debito. **E**t sciāt quia manus tua hec: t[ame]n tu dñe fecisti eā. De his dixit sciāt: p[ro] quib[us] seuerib[us] t[ame]n ora uit: Quia in eis in quib[us] fact[us] ē opprobriū mouētib[us] in eius illusionē capita sua: erāt etiā hi qui in eū postea crediderūt: Biscāt aut qui formā hūani corporis deo tribulit: quomō habeat deus manū. Si enī qd facit: manus facit: nūq[ue]d t[ame]n ipaz manū suā ma nu facit: Quomō ergo hic dictū ē: et sciāt q[uod] manū tua hec: et tu dñe fecisti eam: Intelligam[us] vtiq[ue] manū dei esse christū: Vñ alibi d[icitur]: Et brachiū dñi cui reuelatū est. Hec manus t[ame]n erat et fecit eam: q[uod] in principio erat verbū: t[ame]n verbū caro factum ē. Et erat sine tempore scđm diuinitatē: t[ame]n fact[us] est ei ex semie dāuid scđm carnē. **M**aledicent illi t[ame]n tu benedices: Vana est ergo et falsa maledictio filior[um] hoīm diligētū vanitatē t[ame]n querentiū mēdaciū: Be[ne] aut cū bñdicit facit qd dicit. Qui insur gūt in me cōfundātur. Et enī insurgant aliquid se aduersus me p[ro]ficere arbitrant. Sed cu[is] exaltatus fuero sup celos: et esse ceperit sup omnē terraz gloria mea: confūdentur. Seruus aut tuus letabitur. Sive in dextrz p[ri]ns: sive in membris suis letantibus et inter p[re]tationes in spe: et post p[re]tationes in eternū. **I**nduant qui detrahūt mihi pudore: Id est pudeat eos detraxisse mihi. Sed p[otest] et in bono accipi: duz corrigūtur. Et opiantur sicut diploide confusioe sua. Diplois duplex palliū ē. Nā qdā etiam sic interpretati sūt istū vñ. Et opiant sic palliū duplex cōfusioe sua. Intelligit aut p[ro]fundātur et int[er] et foris: id est t[ame]n corā dño et corā hoībus. **C**ōfitebor dño nū

CVIII

mis in ore meo. Nam duci solet in cōsuetudie sermōis latini: qd plus est q[uod] debet. Lui cōtrariū ē parū: qd minū est q[uod] debet. Sz minū grece. αγαπ. d[icitur]. Iste aut ver sus non habet. αγαπ. sed habet. σφόδρα. Quod quidā nostri sic interpretati sūt: vt p[ro] eo poneret aliquā nimis: aliquā valde. Sed si nimis p[ro] eo qd est valde intelligit: p[otest] et in laude ponit. Nā et ista cōfessio laudē significat. Ita enī seq[uitur]. Et in medio multorum laudabo eū. Dicit etiā et in alio psalmo: In medio ecclie cātabo te. Sz cū ipa cātab ecclia q[uod] corp[us] ē christi: quō i medio ecclie cātab ecclia: Ita et hic multi cū sunt mēbra christi: sicut ipi laudāt: ille laudat: q[uod] mēbra sūt eius: quō i medio multorum laudat: q[uod] ipis multis laudātib[us] dicit ipē laudare. An iō laudat in medio multorum: quia cū ecclia sua ē hic v[er]o in cōsumatio nem seculi: vt qd ait in medio multorum: hoc accipiam[us] qd ab eisdē multū honorat. In medio q[ui]ppe esse d[icitur]: cui honor p[re]cipu[us] exhibetur. Si aut cor ē tāq[ue] hoīs mediū: nihil melius intelligit dictū q[uod] in cordib[us] multorum laudabo eū. Habitat enī christus p[ro] fidē in cordib[us] nostris: t[ame]n ideo ait: in ore meo: id ē in ore corporis mei: qd est ecclia. Lordē enī credit ad iusticiā: ore autē p[re]fessio fit ad salutē. **Q**ui astitit a dextris paup[er]is. Be[ne] Iuda dictū erat: et diabol[us] stet a dextris ei[us]: q[uod] suas diuinitas augere voluit christo vēdito: Hic autē dñs astitit a dextris paup[er]is: vt diuinitie paup[er]is sint ipē dñs. Astitit q[ui]ppe a dext[er]i paup[er]is: nō vt ei multiplicaret annos vite q[uod] finiende: neq[ue] vt eius augeret pecunia: aut ei faceret corporis virib[us] fortē: vel ad t[er]pus incolumē. Sed vt saluā faceret: inq[uit]: a p[re]sequētib[us] aīam meā. Salua fit autē a p[re]sequētib[us] aīa: si nō eis cōsentias ad malū. Nō eis autē cōsentias eis assistit dñs a dext[er]i paup[er]is: ne ipa paup[er]ate: id est infirmitate succubat. Hoc adiutoriu[is] p[ro]stutū est corporis christi in sanctis martyrib[us] omnibus.

Explícit Tract. de p[ar]s. CVIII.

Inceptit Tract. de p[ar]s. CIX.

Prefatio.

Quantū dñs donat: q[uod] nos mīstros cōstituit verbi t[ame]n sacramēti sui seruire vobis: in adipe misericordie sue sulcepim[us] psalmū istū quē mō cātabimus: breuē nō vero verborū: magnū pondere sentētiā: adiuuāte illo qui vos fecit intētos: vt t[ame]n nos faciat idoneos sic vt pos

simus considerare atq; tractare: Vivat aia
vestra: et vigilet in deū. Tempus enī consti-
tuit deus pmissis suis: et tempus eis que p-
misit implēdis. Promissionū tempus erat
tpe prophetarū vscg ad Iohānem baptistā:
ab illo aut et deinceps vscg ad finē: tempus
est implēdi ea que pmissa sūt. Fidelis deo
qui se nostrū debitorē fecit: nō aliqd a no-
bis accipiēdo: sed tanta nobis pmittēdo.
Parū erat pmissio: etiā scripto se tenere
voluit: veluti faciens nobiscū chirogrphū
pmissorū suorū: ut cū ea q pmissit soluere
inciperet: in scriptura pmissorū considere-
mus ordinē soluēdorū. Tempus itaq; p-
pheticā p̄dictio erat vt sepe iam dixim⁹ pro-
missionū. Promisit salutē eternā et beatā
vitā cū āgelis sine fine: et hereditatē imar-
cessibile gloriā sempitnā: dulcedinē vult⁹
sui: domū sanctificatiōis sue in celis ex re-
surrectōe a mortuis: nullū deinceps mori-
endi metū. Hoc est pmissum eius tanq; si-
nale quo decurrit nostra ois intentio: quo
cū puenerim⁹ nihil aplius reqramus: nihil
amplius exigam⁹. Sed ad illud qd erit in
fine quo ordine veniat neq; b tacuit pmit-
tēdo et pñuciādo. Promisit enī hoib⁹ di-
uinitatē: imortalib⁹ mortalitatē: pctōrib⁹
iustificatiōez: abieciōez: glificatiōez. Quicqd
pmisit: indignis pmisit: vt nō q̄si oīibus
merces promittetur: sed gratia a nomi-
ne suo gratis daretur: quia et hoc ipsum q
iuste viuit inq̄tum hō potest iuste viuere:
nō meriti būani sed bñficij est diwini. Nēo
enī iuste viuit nisi iustificat⁹: id ē iust⁹ esse-
ctus. Ab illo aut sit hō iust⁹ q nūq; pōt eē i
iustus. Sic enī lucerna nō a scīpā accēdit:
ita nec aia būana sibi p̄stat luce: s; clamat
ad deū: Tu illumib; lucernā meā dñe.
Cū ergo pctōrib⁹ pmissū sit regnū celoꝝ:
nō in pctō pmanētib⁹: sed a pctō liberatis
et iusticie fuiētib⁹: qd ipm vt possint: grā vt
dixim⁹ adiuuāt: et ab eo q sp est iust⁹ iustifi-
can: incredibile videbat tantā deū curā
gerere p hoib;: hodieq; qui de gratia di-
uina desyāt: atq; a pessimi morib⁹ nolūt
se cōuertere ad deū vt ab illo iustificet: et p
eius indulgētiā deletis oīibus pctis suis
incipiat in illo viuere iuste q nūq; virxit in
iuste: hanc habet pñiciē cogitatiōis sue in
seiōs: vt dicāt deū res būanas nō cura-
re: nec inde posse cogitare mudi hui⁹ artifi-
cem atq; rectore: quē admodū q̄sq; morta-
lis in terra viuat: ita nec computari se hō
putat a deo: q fact⁹ est a deo. Tale hoīem

si alloqui possim⁹: si admittat nos pri⁹ ad
aures suas: deinde ad cor suū: si nō repel-
lat resistēdo qrentē se: et patias p̄dū unue-
nir se: possumus ei dicere: O homo: quō
te deus factū nō cōputauit: q vt fieres an-
cūravit: Cū te i ordine rerū cōditarū nūe-
rari nō putas: noli credere seductori: capil
li tui nūerati sūt a cōditore: Hoc deniq; et
dñs i euangello discipul⁹ suis ait: ne mortē
timēt: ne aliqd suū in morte p̄iturū puta-
rent. Illi i morte de aia sua p̄mescebat: il
le ip̄is securitatē iā de capillis dabat. Ita
ne vero anima perit cui⁹ capill⁹ non perit:
Elerūtū frates quia incredibile videbat
hoib; qd p̄mittebat deus ex hac morta-
litate: corruptōe: abiectōe: infirmitate: pul-
uere et cinere futuros hoies equales ange-
lis dei: nō solū scripturā cū hoib⁹ fecit vt
crederet: sed etiā fidei sue posuit mediato-
rem: nō quēlibet principē aut quēlibet an-
gelū vel archangelū: sed vnicū filiū suū:
vt qua via nos p̄ducturus esset ad illū finē
quē pmisit: q eū ipm filiū suū on̄deret et p̄-
beret. Parū enī erat deo si filiū suū face-
ret demōstratore vic: cū ipm viā fecit: vt p̄
illū ires regentē te ambulātem p se. Pro-
misit ergo q̄ venturi essem⁹ ad eū: id ē ad
illā ineffabilē immortaliatē: et cū angelis
eius equalitatem: Q̄ longe eramus: q̄ il-
le sursum: q̄ nos deorsum: q̄ ille in sum-
mo: q̄ nos in uno desperati iacebamus.
sine expectatione salutis egrotabamus.
M̄issus est medicus: quem nō congnouit
egrot⁹. Si enī pgnouissent: nūq; dñm glie
crucifixissēt. S; hoc quoq; valuit ad ego-
ti medicamentū: q̄ medicū occidit egrot⁹.
Uenit vt visitaret: occisus est vt sanaret.
Insinuavit se credētib⁹ deū et hoīem: De-
um p quē facti sum⁹: hoīem p quē recreati-
sum⁹. Aliud i illo apparebat: aliud latebat.
Et qd latebat m̄lto erat p̄stātus q̄ id qd
apparebat: sed qd erat p̄stant⁹ videri non
poterat. Curabat eger p id qd videri pote-
rat: vt postea capax fieret visiōis eius: que
latebat differebat non negādo auferebat.
Unic⁹ vtq; filius dei venturus ad hoies
assūpturus hoīem: et per id quod sumpsit
futurus homo: n̄ ritur⁹: resurrect⁹: ascē-
surus in celū: sessurus ad dexteram p̄ris: et
implētū in gētib; que pmisit: et post im-
pletōem pmissorū suorū in gētib⁹ etiā hoc
implētū: vt veniat et quod prerogauit
exigat: discernat vasā ire a vasis misericor-
die: reddat imp̄hs qd minatus ē: iust⁹ qd

Psalmus

pollicit' ē. Hoc ḡ totū p̄phetandū fuit; p̄nūciādū fuit; vētūrū mēdādū fuit; vt nō subito veniēs horreret; s̄ creditū expecta ret. Ex his p̄missiōib' ē psalm⁹ iste: dñm et saluatorē nostrū Jesū christū certe apteq̄ p̄phetās vt omnino dubitare nō possim⁹ christū ānūciari psalmo hoc. Quādoqdē christiani sumus; et euangelio iā credim⁹: absit vt negemus. H̄az cū ipse dñs noster et saluator Jesū christ⁹ quereret a iudeis: Lui⁹ filiū diceret eē christū: et respōdissēt Baulid: ille p̄tinuo retulit r̄fidētibus et ait: Quō ergo Baulid in spiritu dicit eū dñm dices: Bixit dñs dñs meo sede ad dexterā meā: donec ponā iūmicos tuos sub pedi bus tuis. Si ergo in spū inq̄t vocat eū dominū: quō fili⁹ eius est. Ab hoc ergo ver su psalmus iste incipit.

Expositio psalmi.

Dixit dominus dño meo: se de a dext̄i meis. Non ec po nā iūmicos tuos scabellūs pedū tuorū. Hanc ergo questiōem iudeis p̄positā a dñs in ipso ingressu psalmū p̄tractare debemus. Si enī quod r̄fiderūt iudei exigāt a nobis vtrū confiteamur: et nos abnegem⁹: absit vt negem⁹. Si dicāt nobis christus fili⁹ ē Baulid an non est: si dixerim⁹ nō: cōtradicim⁹ euāgelio. Hāc Matheo scribēte sic incipit euāgeliū: Li ber generatiōis Jesu christi fili⁹ Baulid. Euāgelista dicit: librū se scribere generatiōis Jesu christi fili⁹ Baulid. Recte ergo iudei interrogati a christo: cuius esse filiū crederēt christū: r̄fiderūt Baulid. Respō sionē eoz p̄gruit euāgeliū. H̄abet hoc nō solū suspicio iudeoz: sed et fides christiano rum. Adhuc alia firmamēta cōspicio. Sic dicit aplus: Qui fact⁹ est ei ex semie Baulid scđm carnem. Dicit etiā ad Timotheū: Mēmor esto christū Jesum resurrexisse a mortuis ex semie Baulid scđm euāgeliū meū. Et de ipso euāgelio qđ dicit: In quo labore vsc⁹ ad vincula tanq̄ male faciēs: sed sermo dei nō est alligatus. Laborabat ergo vsc⁹ ad vincula aplus pro euāgelio suo: id est pro dispensatiōe euāgelica quā populis predicabat: quam populis impē debat: ille q̄ mane rapuerat cū escas ad vespers diuidebat. Laborabat ergo vsc⁹ ad vincula pro euāgelio: quo euāgelio pre dicabat christum Jesū resurrexisse a mortuis ex semie Baulid. Pro hoc euāgelio aplus laborabat: et tñ de hoc christ⁹ inter-

CIX

rogabat: tñ dētibus iudeis qđ p̄dicabat apls retulit vocē cōtradictiōis et ait: Quō ergo Baulid i spū vocat eū dñm: Et in ter posuit testimoniū de hoc psalmo: Bixit dñs dñs meo. Si ergo in spū vocat eum dñm: quō filius eius est. Judei sub hac interrogatiōe tacuerūt: qđ r̄fiderēt deinceps non inuenerūt: nec eū tñ dñm quesierūt qđ et ip sum esse illū filiū. Baulid non agnouerūt. Nōs autē fratres credam⁹ et dicam⁹: corde enī credit ad iusticiā: ore autē p̄fessio fit ad salutē: credam⁹ inq̄t dicamus et filiū Baulid et dñm Baulid. Nō erubescamus de filio Baulid: ne iratum inueniam⁹ dñm Baulid. Hoc enī noīe illū rectissime trāseuntē appellātes ceci illuminari meruerūt. Trāsibat enī Jesus: et illi audito sonitu trāseuntē turbe: aure illū p̄gnoscētes qđ nōdū poterant oculis: acclamauerūt voce magna et dixerūt: Misere nr̄i fili Baulid. Turbe autē illos icrepabāt vt taceret: et illi nihilomin⁹ lucis desiderio turbarū p̄tradictiōem vincentes in clamādo p̄seuerauerūt: trāseuntē tenuerūt: et a tāgēte illuminari meruerūt. Bi cebāt enī trāseuntē: Misericordia nostri fili Baulid. Stetit ille et victo ab eis clamore p̄tra dicentū: qđ inquit vultis vt faciā vobis? Et illi: Bile ut videamus. Et cīgit et apēruit oculos eoz. Ciderūt p̄ntem: quē senserūt transētē. Aliqd ergo trāsitorū dñs fecit: est autē aliud qđ stat. Aliud est inquā transitorū dñi: aliud stabile dñi. Trāsitorū dñi: virginis p̄t: verbi incarnatio: etatū gradatio: miraculorū exhibitio: p̄passio nū p̄pessio: mors: resurrectio: ascēsio in celū: hoc totū trāsitorū fuit. Nō enī adhuc christus nascit: aut adhuc morit: aut adhuc resurgit: aut adhuc ascendit in celū. Nōne videtis ista facta p̄ tpa: cucurisse p̄ tpa: exhibuisse viatoribus qddā trāsitorū ne i via remāerēt: s̄ ad patriā queirēt: Beniq̄z et illi ceci ad viā sedebāt: ibi transētē senserūt: et clamādo tenuerūt. In via ḡ seculi hui⁹ hoc trāsitorū sui dñs opatus est: et h̄ trāsitorū p̄tinet ad filiū Baulid: Ideo illi dño transētē clamauerūt: miserere nostri fili Baulid. Tāq̄z dicerēt: filiū Baulid trāseuntē p̄gnoscimus: filiū Baulid in transitu discimus. Agnoscam⁹ ergo et nos: et filiū Baulid p̄siteamur: vt illuminari mereamur. Sentimus enī transētē filiū Baulid: et illumiamur a dñs Baulid. Ecce ergo quia magister noster interrogauit iudeos: et ideo nō respōderūt quia discipuli esse noluerūt:

Psalmus

Ecce si nos interrogaret: quod responderemus? Se fecerunt in hac interrogatio iudei: perficiat christiani: non perturbetur sed erudiant. Non enim dominus interrogat discere volens: sed tamquam doctor interrogat. Biceret miseri iudei: tu dic nobis: maluerunt inflata taciturnitate diripi per buili confessione edoceri. Bicat ergo nobis magister noster: et videamus quod interroganti responderemus: Quid vobis videt de christo? Lui filius est? Respondeamus omnes quod iudei: sed non remaneamus ubi iudei. Recolamus euangelium quod credimus: Liber generationis Iesu christi filii David. Non quod interrogamur excidat nobis christum esse filium David: quod memorie commendat aplaus. Ea christiane meor esto Iesu christum surrexisse a mortuis ex semine David. Ergo interrogemus et responderemus: Quid vobis videt de christo? Lui filius est? Bicat ora concordia christiana: David. Referat et doctor et reuocet nos. Quoniam ergo David in spiritu dicit eum dominum: Dixit dominus deo meo sede a dextris meis: Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. Quid est scabellum pedum tuorum? Hoc est sub pedibus tuis. Scabellum enim pedum sub pedibus est. Dixit inquit dominus deo meo. Audiuimus hoc David: audiuit in spiritu: ubi nos quoniam audiuit non audiuvimus: sed loquenti quod audiuit: et scribenti credidimus. Audiuimus ergo propositus: audiuit in quodam secretario veritatis: in quodam mysteriorum sanctuario: ubi prophete in occulto audierunt: quod in apto predicauerunt. Ibi audiuit David quod cum fiducia magna dixit: Dixit dominus deo meo sede a dextris meis: donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. Nolumus christum sedere a dextra patris post resurrectionem a mortuis: et in celis ascensionem. Factum est ita: nec vidimus: sed credimus: in libris legimus: predicatum audiuvimus: fidem continemus. Unde et eo ipso quod erat filius David christus factus est dominus David. Illud enim quod natum est ex semine David: ita honoratum est ut esset et dominus David. Ita admirari hoc quasi et in rebus humanis ista non siant. Si enim contingat filium cuiuscumque regem fieri patre priuato: nonne erit dominus patris? Admirabilius est quod potest contingere: ut non solus rex factus priuati filius: dominus sit patris sui: sed episcopus factus laici filius sit pater patris sui. Ergo et eo ipso quod carnem accepit christus: quod in carne mortuus est: quod in eadem carne resurrexit: quod in eadem ascendet in celum et sedet ad dexteram patris: et in eadem ipsa carne sic honorata: sic clarificata: sic in celestem habitum comutata: et filius est David: et dominus est David. Secundum haec enim dispensationem transitus christi: etiam illud ab apostolo dicit. Propterea quod illi exaltavit a mortuis: et donauit illi nomine quod est super omnem nomine: ut in nomine Iesu omne genu flectet: celestium terrestrium et infernorum. Donauit inquit ei non men quod est super omnem nomine. Christus secundum hominem mortuo: Christus secundum carnem resurgentem: ascendenti: donauit nomine quod est super omnem nomine; ut in nomine Iesu

CIX

mabit. Audianus ergo et tractemus eum: pulsem pietate: et extorquam caritate. Baud ergo ipse dicit: Neque enim dominus tradice re licet: David inquit in spiritu vocat eum dominum. Ille et David de christo quod dicit: Haec ipsi David psalmus. Et iste est totus titulus: simplex sine figura questionis: sine ullo modo difficultatis. Quid ergo dicit David: Dixit dominus dominus meo: sede a dextris meis: donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. Quid est scabellum pedum tuorum? Hoc est sub pedibus tuis. Scabellum enim pedum sub pedibus est. Dixit inquit dominus deo meo. Audiuimus hoc David: audiuit in spiritu: ubi nos quoniam audiuit non audiuvimus: sed loquenti quod audiuit: et scribenti credidimus. Audiuimus ergo propositus: audiuit in quodam secretario veritatis: in quodam mysteriorum sanctuario: ubi prophete in occulto audierunt: quod in apto predicauerunt. Ibi audiuit David quod cum fiducia magna dixit: Dixit dominus deo meo sede a dextris meis: donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. Nolumus christum sedere a dextra patris post resurrectionem a mortuis: et in celis ascensionem. Factum est ita: nec vidimus: sed credimus: in libris legimus: predicatum audiuvimus: fidem continemus. Unde et eo ipso quod erat filius David christus factus est dominus David. Illud enim quod natum est ex semine David: ita honoratum est ut esset et dominus David. Ita admirari hoc quasi et in rebus humanis ista non siant. Si enim contingat filium cuiuscumque regem fieri patre priuato: nonne erit dominus patris? Admirabilius est quod potest contingere: ut non solus rex factus priuati filius: dominus sit patris sui: sed episcopus factus laici filius sit pater patris sui. Ergo et eo ipso quod carnem accepit christus: quod in carne mortuus est: quod in eadem carne resurrexit: quod in eadem ascendet in celum et sedet ad dexteram patris: et in eadem ipsa carne sic honorata: sic clarificata: sic in celestem habitum comutata: et filius est David: et dominus est David. Secundum haec enim dispensationem transitus christi: etiam illud ab apostolo dicit. Propterea quod illi exaltavit a mortuis: et donauit illi nomine quod est super omnem nomine: ut in nomine Iesu omne genu flectet: celestium terrestrium et infernorum. Donauit inquit ei non men quod est super omnem nomine. Christus secundum hominem mortuo: Christus secundum carnem resurgentem: ascendenti: donauit nomine quod est super omnem nomine; ut in nomine Iesu

¶ falmus

omne genu flectatur celestis terrestrius et
infernum. **Ubi** erit **Bauid**: vt non ei sit
domin? In celo sit: in terra sit: in inferno
sit dñs eius erit: qui est dñs celestium: ter-
restrium: et infernorum. **Baudeat**, g nobiscum
Bauid filii sui nativitate honorat?: dñnatu-
liberal?: et gaudes dicat: vt a gaudetib? au-
diat: **Bixit** dñs dñs nico sede a dextram meam:
Bon: ponā inimicos tuos scabellū pedis
tuoru. **Sede** nō solū in alto: sed et in occul-
to: excellēs vt domineris: latens vt creda-
ris. Que enī esset merces fidei: nisi lateret
quod credimus? Merces fidei est videre
qd̄ credidim? anteq; viderem?. Sicut au-
tem scriptura personat: **Justus** ex fide vi-
uit. Non ergo esset iusticia fidei: si nō esset
absconditū quod predicatū crederem?: et
credendo ad videndum peruenirem?. Qd̄
enī multa multitudo dulcedinis tue dñe:
quā abscondisti timentib? te: Ergo absco-
disti et remanserūt: Absit. Persecisti autē
sperantib? in te. Mirabile ergo mysteriū
christi sedēns ad dexteraz dei: Occultatū
est vt credere: subtractum est vt sperare.
Spes enim salui facti sum?. Spes autē que
videt nō est spes. Quod enim videt quis:
quid sperat: Apostoli verba sunt recogno-
scitis quidez: sed ppter rudes cōmendo.
Quid ergo ait apostolus: Spes inquit sal-
ui facti sum?. Spes autē que videt non est
spes. Quod enī videt quis: quid sperat:
Si autē quod nō videm? speram?: per pa-
tientiaz expectam?. Quia ergo que videt
non est spes: abscondisti dulcedinem timen-
tibus te. Quia quod nō videm? speram?: et per patientiaz expectam?: persecisti spe-
rantib? in te. Benig carissimi intente acci-
pite quod dicturus sum: Quoniā iusticia
nostra ex fide est: et fide mundantur cor-
da nostra: vt qd̄ credidim?: videre possi-
mus. Ultrunḡ enim positū est: et beati mū-
dicordes: quoniā ipsi deum videbūt: et fi-
de mundās corda eorū. Que ergo hec est
iusticia fidei: Credere quod non vides: et
ipso merito fidei ad visione suo tempore
peruenire. **Bomin?** in euāgeliō cū promis-
teret spiritu sanctum: hoc ait: Ipse arguit
mundū de peccato: de iusticia: de iudicio.
Be quo p̄ctio: Be qua iusticia: Be quo ui-
dicio: Ipse sequit et exponit: et cōiecturas
bominū non admittit. Be peccato quidez
inquit: quia nō crediderūt in me. Quanta
alia peccata iudeorum: et tamē quasi hoc
enī sit: ita dixit: de peccato quidē: quia

nō crediderūt in me. Hoc est illud peccatum de quo alibi dicit: Si nō venissem: peccatum non haberēt. Quid est hoc: si nō venissem peccatum non haberēt? Ergo ad iustos venisti et eos peccatores fecisti: Sed exceptis alijs peccatis que possent remitti per fidem: hoc unum peccatum nominavit: quod si nō admitteret omnia relaxaretur. Be peccato quidē ait: quia non crediderunt in me: Et alibi: Si nō venissem peccatum nō haberēt. Eo enim ipso quod venit et nō crediderūt in eū: inciderūt in peccatum: quod si non inciderēt: omnia cetera peccata dimitti possent per indulgentiam gratie impenetrā per fidem. Ergo de peccato: quia nō crediderūt in me. Be iusticia: quia ad patrē vado: et iam non videbitis me. Hec est iusticia: quia ad patrē vadis: et iam nō videbūt: hec etenī iusticia ex fide est: Iustus enī ex fide viuit: Et tūc ex fide viuit: si nō videat quod credit. Quia ergo et ad iusticiā pertinet ex fide viuere: et ex fide nemoviuit: nisi nō vidēdo quod credidit: ut ipsaz iusticiā faceret in hominib⁹: id est ut crederēt quod nō viderēt. Be iusticia inquit: quia ad patrē vado: et iam nō videbitis me. Hec inquit erit iusticia vestra: ut credatis in eum quem non videtis: et fide mundati eum in quē credidistis in die resurrectionis postea videatis. Sedet ergo ad dexterā dei christus: a dextris patris filius in occulto est: credam⁹. Etenim duas res hic dicit: quia et dixit deus: sede a de xtris meis: et addidit: donec ponam inimicos tuos scabellū pedum tuorum: hoc est: sub pedib⁹ tuis. Non vides christi sedētem ad dexterā patris: Nec hoc potes videre quomodo ponant inimici eius scabellum peduz eius. Cum hoc impletur in aperto: crede illud esse in occulto. Qui inimici ponuntur scabellū pedum eius: Quibus inania meditantib⁹ dicit: Quare fr̄muerūt gentes et populi meditati sunt inania: Astiterunt reges terre et principes cōuenierūt in vnu aduersus dñm et aduersus christi ei⁹. Et dixerūt: Birūpam vincula eoz et prossicam⁹ a nobis iugū ipoz. Non nobis dñsint: non nos sibi subiugēt. Qui habitat in celis irridebit eos. Inimicus erat: erit sub pedib⁹ eius: aut adoptatus: aut vinctus. Quere ergo quē locū habeas sub pedibus dñi dei tui. Nam necesse est ut habeas: aut gratie: aut pene. Sedet ergo ad dexterā dei: donec ponant inimici

Psalmus

cius sub pedib⁹ eius. Hoc fit: hoc agitur: et si paulatim peragit: inde sinēter agitur. Tremuerūt enī gentes et populi meditati sunt inania: Astiterūt reges terre et princi pes cōuenērūt in vnum aduersus dñm et aduersus christū eius. Nunqd tremēdo: Nunqd meditādo inania: Nunqd in vni aduersus christū cōuenēdo efficiēt: vt nō impleat: Babo tibi gētes hereditatē tuā et possessionē tuā terminos terre: Implebit omnino: et in illis tremētib⁹: et illis inania meditātib⁹: Babo tibi gētes hereditatē tuaz et possessionē tuaz terminos terre. Illi enī inania meditant. Ut alit impleat: dabo ti bi gentes hereditatē tuā et possessionē tuā terminos terre: non nescio quis inanis locutus sit: sed dñs dixit ad me. Sic tū hoc psalmo possum⁹ dicere: Dixit nō quicūqs: non illi qui tremūt et meditant inania: sed dixit dñs dño meo: sede a dextris meis: Bonec ponā inimicos tuos scabellū pedum tuorū. Tremāt: meditent inania: per strepant: nunqd nō implebit: Perit memoria eoz cū strepitū: Loquit certe et aliis psalmo: sed nō aliis spiriū: Perit memoria eoz cū strepitū: et dñs in eternū permānet. Ille ergo qui memoria eoz pereunte cū strepitū in eternū manet: ipse dixit dño meo: sede a dextris meis. Sedet enī ad dexterā priis donec ponat oēs inimicos eius scabellū pedū ei⁹. Et quid sequit: Vir gam virtutis tue emittet dominus ex syon: Apparet fratres euidentissime: apparet nō de illo regno christi propterhetā loqui: quo regnat sp apud patrem rerū dñm: que per illū create sunt. Quādo enī nō regnat in principio verbū: deus apud dñū: Bicit enī: Regi aut̄ seculorū immortali: inuisibili: incorruptibili: soli deo honor et gloria: in secula seculorū amē. Regi seculorū: honor et gloria: in secula seculorū: Lui regi seculorum: Immortali: inuisibili: incorruptibili. In eo enī qd et christus est cū pre inuisibili et incorruptibilis: qr verbum eius est: et virtus eius: et sapientia eius: et deus apud dñū: per quē facta sunt omnia: rex est seculorum. Et tū illud disp̄satorū et trāitorū: quo nos per medietatē carnis sue vocauit in eternitatē: regnū ei⁹ incipit a christianis: regnū ei⁹ nō erit finis. Ponunt ergo scabellū pedū eius: inimici ei⁹ sedētis ad dexterā priis: ponunt ut dictū est: id agit: id usqe in finez omnino peragit. Nemo dicat nō posse impleri qd ceptū est. Quid finez

CIX

cepti desperas: Omnipotēs cepit: omnipotens se promisit impleturū esse qd cepit. Tū autē cepit: Virgā virtutis tue emittet dñs ex syon. Que syon: Ipa est hierlm. Audi ipm dñm: Oportebat christū pati: et resurgere a mortuis tertia die. Hinc sedet ad dexterā dei priis resurgēdo vbi fuit. Beinde illo sedēt ad dexterā dei priis: qd agit: Ut ponant inimici eius scabellū pedū eius. Quid agit: Audi illū dicentē et exponentem: Et prodicabif in noīe ei⁹ penitētā et remissio pectōrū per omnes gentes incipiēt ab hierlm: qr virgā virtutē tue emittet dñs ex syon. Virgā virtutis tue: hoc est: regnū potētie tue: quia reges eos in virga ferrea. Emittet dñs ex syon: qr incipiēt ab hierusalē. Cū gomiserit ex syon virgā vertuū ei⁹ qd fieri: Et dñaberis ī medio inimicōrū tuoꝝ. Prius dñare ī medio inimicōrū tuoꝝ inter tremētes gētes. Nunqd enī postea cū acceperint honorē suū sancti: et suā dānationē imperhab: ī medio inimicōrū suoꝝ dñabilis: Et qd mirū si tunc dñabilis secum in eternū regnātib⁹ sanctis: et eternis penis ardētib⁹ imperhs: Quid mirū si tunc: Nō ī medio inimicōrū tuoꝝ: nunc ī isto trāsitu seculorū: ī ista propagatiōē et succesiōne mortalitatis humanae: nūc dū torēs tpm pterlabilis: ad hoc directa est virga virtutis tue ex syon: ut dñieris ī medio inimicōrū tuoꝝ. Bominare ī medio paganoꝝ: iudeorū: hereticorū: falsorum fratrū. Bñare dñare fili Baud: domine Baud dñare ī medio paganoꝝ: iudeorū: hereticorū: falsorum fratrū. Bñare ī medio inimicōrū tuoꝝ. Hūc versū nō recte intelligim⁹: si nō fieri iam videim⁹. Sede ergo a dextris dei: occultare vi credaris donec impleant tpa gētiū. Sic enī scriptū est: Quē oportebat celi repetere donec impleant tpa gentium. Ut enī resurgeres mortu⁹ es: ut ascederes resurrexisti: ut sederes ad dexteram priis ascēdisti: Ergo ut ad dexterā priis sederes mortuus es. De morte enī resurrectio: de resurrectiōe ascensio: de ascensiōne ad dexterā sessio. Hoc totū ergo cepit a morte: excellētia claritatis huīis principiū habet humilitatis. Le itaqs sedētē ad dexterā priis: impleat tpa gentili: ponatur inimici omnes scabellū pedum tuoꝝ: et ad hoc ut perueniatur prius dominaberis ī medio inimicōrū tuoꝝ. Ad hoc enī vir gam virtutis tue emittet dñs ex syon. Ut autē morereris: et per mortē tuam deleret

Alia ps.
t dominab

Psalmus

chirographū p̄ctōꝝ: et p̄dicareſ penitētia
et remiſſio delictōꝝ p̄ om̄es ḡtēt: incipiē
tib⁹ ab h̄ierlm: cecitas iudeoꝝ fecit: Alijs
illuminađis: alioꝝ cecitas militauit. Leci
tas enī ex parte israel contigit: donec plē
nitudo gentiū intraret: t̄ sic om̄is israel sal
uus fieret. Lecitas enim ex parte israel fa
cta: occidit te: occisus resurrexit: sanguine
tuo p̄ctā gentiū deleuisti: ad dexterā pa
tris sedēs vndiqꝝ patiētes: t̄ ad te cōfugiē
tes collegisti. Facta est ergo cecitas ex pte
israel: facta est vt plenitudo gentiū introie
ret: et sic om̄is israel saluus fieret: et om̄es
tui inimici esset scabellū pedū tuoꝝ. Sz b
nunc: postea qd: **T**ecū principiū in
die virtutis tue. Quis ille dies est vir
tutis ei⁹? Qā cū illo principiū: vel qd prin
cipiū: vel quō cum illo principiū: qñquidē
et ipse principiū: Adiuuet dñs ut nec mi
bi dicere perturbet: nec vobis audire. Vi
deo enī qd iam factū est: et vobiscū video
oculis fidei: oculis quoqꝝ carnis video qd
iam sit: rurisqꝝ oculis fidei vobiscū spero
qd futurū est. Quid ḡ factū est: Quid sit:
Quid futurū est: Christus passus est: mor
tuus est: resurrexit tertia die: ascēdit in ce
lum vt nouim⁹ quadragesimo die: sedet
ad dexterā p̄ris: hoc tā factū est: hoc nō vi
dim⁹ t̄ credim⁹. Quid nūc sit: Bñatur in
medio inimicōꝝ suorū: emissa virga virtu
tis ei⁹ ex syon: Sit hoc: id agit in forma ser
ui: t̄ p̄sentē tūc viderūt serui: t̄ absentē nūc
credūt serui. Hoc credim⁹ de forma serui:
quod possum⁹ capere dñ adhuc sum⁹ ser
ui. Hoc est enī illud lac paruuloꝝ: qd tem
perauit panē traſciēs p̄ carnē. Nā panis
ille angelōꝝ in principio erat verbū: vt tñ
panē angelōꝝ māducaret hō: creator an
gelorū factus est hō. Ita nobis verbū in
carnarū factū est receptibile: qd recipere
nō valerem⁹: si fili⁹ equalis deo nō se extin
niret: forma serui accipītēs in similitudinē
hoīm factus: t̄ habitu inuētus vt hō. Et ḡ
vt cunctōꝝ capere possem⁹ eū qd nō posset ca
pi a mortalib⁹ mortalis factus est: morta
les vt peracta sua morte faceret immorta
les: et aliqd daret inspiciendū: aliqd cre
dendū: aliqd post videndū. Inspiciendā
dedit formā serui p̄sentib⁹: nō solū oculis
videndā: sz etiā manib⁹ p̄tractādā. Cum
eadē forma ascēdit in celū: credere nobis
wissit: qd illis videre cōcessit. Sz t̄ nos ha
benus qd videam⁹. Illi enī viderūt vir
gam emissam ex syon: nos videam⁹ domi

nari in medio inimicōꝝ suorū. Hoc totū
frēs pertinet ad dispensationē forme serui
lis: que tolerabiliter capit a seruis: t̄ amat
a futuris liberis. Tolerans enī incommutabi
lis: qd est verbū dei: deus apud deūz: per
quē facta sunt om̄ia: in se manēs: innouat
om̄ia. Hanc vt videam⁹ magna et pfecta
cordis mūdicia necessaria est: que fit per
fidē. Demōstrata enī forma serui: dilatata
est ad demōstrandā formā dei. Idē q̄ppe
in forma serui loquēs seruis: ait: Qui dili
git me mandata mea custodit: Et q̄ diligit
me: diliget a p̄fe meo: et ego diligā eum: et
ostēdā meip̄m illi. Tlēntib⁹ se pm̄lit de
mōstraturū se. Quid videbāt: Quid pro
mittebat: Videbāt formam serui: pm̄itte
bat formā dei. Ostendā inquit meip̄m illi.
Si ipsa est claritas: ad quā p̄ducif regnū:
quid mō trāslū seculi hui⁹ colligit: Bucit
enī ad quandā visionē ineffabilē: quā non
merebun̄t impij. Leterū forma serui cum
hic esset: visa est ab impij: Viderunt eā q̄
crediderūt: viderūt t̄ qui occiderunt. Ne
aliqd magnū putes videri formā illā: vide
runt amici: viderūt t̄ inimici: et quidā vi
dentes interfecerūt: quidā nō vidētes cre
diderāt. Hanc ḡ formā serui: quā hic iam
in humilitate viderunt et p̄ij t̄ impij: vide
bunt t̄ in iudicio t̄ p̄ij t̄ impij. Cum enim
dñs ante oculos discipulorum suorū fer
retur in celū: sonuit vox angelica intuenti
bus eū: Viri galilei quid statis intuētes in
celum. Iste Jesus sic veniet: quō videtis
eum ire in celuz. Sic ergo: sic in eadē for
ma: qz de impij dictū est: Videbūt in quē
pupugerūt. Videbūt iudicaturū: quē irri
serunt iudicatū. Ipsa itaqꝝ forma serui in
iudicio cōspicua erit: et iustis t̄ iniustis: et
p̄ijs t̄ impij: t̄ fidelib⁹ t̄ infidelib⁹. Quid
ergo: Impij nō videbūt. Nam de quib⁹ di
ctū ē: Videbūt in quē pupugerūt: de ipsis
rursum dictū est: Tollat impius vt nō vi
deat claritatē dñi. Quid est hoc frēs: Dis
cernamus: discussiam⁹. Excitat impius vt
aliquid videat: tollitur impius vt aliquid
nō videat. Nam qd sit: visurus: ostēdem⁹
Formā illā: de qua dictum est: sic veniet.
Quid ergo non est visurus: Et ostendam
meip̄suꝝ illi. Quid est meip̄sum: Non for
man serui. Quid est meip̄sum: Formam
dei in qua non rapinā arbitratuſ sum esse
equalis deo. Quid est meip̄suꝝ: Bilecti
simi filii dei sum⁹: t̄ nōdū apparuit quid eri
muſ: Scim⁹ qz cū apparuerit: similes ei eri

Psalms

mus: quoniam videbam eum sicuti est. Hec clari-
tas dei est ineffabilis lux: fons lucis si-
ne cōmutabilitate: veritas sine defectu: sa-
pientia in seipso manens: innouans omnia.
Hec substātia dei ē. Itaq; tollef impi: vt
nō videat hūc honorē dei. Beati enim mu-
dicordes: qz ipsi deū videbūt. Tudef g mi-
hi frēs quantū nre capacitatē dñis imparti-
ri dignat de ipo tpe: si tñ dicendū est tps:
quodā enī tpe venturi sum ad nō tps: vñ
mibi videt dictū: qd sine pjudicio dicam:
si qz intelligere aliqd meli: expediti: pro-
babilius possit: inde mibi videt dictū: Le-
cum principiū in die virtutis tue. Benig
hoc quātū puto versu cōsequēte satis ex-
planat. Quia enī t hic dicta est virtus ei:
qua subiecit gētes iugo suo: qua stravit po-
pulos non ferro s ligno: t si in carne: t si in
humilitate: et si adhuc quātū seruiliſ for-
ma patit: capif tñ magna virt' ei: qz qd in
firmū est dei: fortius est homiwb'. Quia g
et hic dicta est virtus eius: quā cōmenda-
uit dicēdo: Virgā virtutē tue emittet dñs
ex syon: t dnaberl in medio inimicor tuo
rū. Quāta enī virt' ei: dnians in medio ini-
micor suor pstreptētiū: nihil ptra eū valē-
tium: t quotidie sibi dicētiū: Qui moriet t
peribit nomē ei: Cum crescat gloria ei: p
pplos: cū ei: nomini subiçianf gētes: cum
pctōr videat t irascat: dentibus suis: fren-
dat t tabescat. Quia g est t bec virtus ei:
volēs ppheta cōmēdare aliter virtutē ei:
sicuti est virtus dei: t sapiētia dei: christus
in lumine ppetuo incōmutabilis veritatis:
ad quā visionē seruamur: ad quā visionē
differimur: ad quā visionē fide mūdamur:
a qua visiōe tollit impi ne videat honorē
dñi. Hoc g volēs ostēdere: tecū inqz pnci-
piū in die virtutis tue. Quid est tecū prin-
cipiū: Quodlibet pone principiū. Si ipm
christū: potius diceref: tu es principiū qz
tecū principiū. Respōdit enī interrogati-
bus: tu qz es: et aut: principiū q et loquor
vobis: Cū sit principiū t pater: de quo vni
genit' fili: in quo principio erat verbū: qz
verbū erat apud deū: Quid g: Si t pater
principiū: t fili' principiū: duo principiū:
Absit. Sicut enī pater deus: t fili' de': pa-
ter aut t fili' nō duo dñ: sed vñ de': sic pa-
ter principiū et fili' principiū: pater aut et
filius nō duo: s vñ principiū. Tecū pnci-
piū. Tūc videberl quō tecū sit principiū.
Non enim t hic non tecū principiū. Non
enī cū dixisti: ecce itis quisq; ad sua: et me

CIX

solū relinquitis: t non sum solus: qz pater
mecū est: Et hic g tecū principiū. Dixisti
enī t alibi: Pater aut in me manēs facit
opera sua. Tecū pncipiū: nec vñq; a te se-
parat' est pater: Sed qm videbit tecū esse
principiū: tūc manifestū erit omib' simili-
bus tibi factis: qm videbunt te sicuti es.
Etenī hic p̄philippus te videbat et patres
querebat. Tunc g videbit qd nūc credit.
Tunc tecū principiū vidētib' sanctis: vi-
dētib' iustis: sublati de medio impiis ne
videat gloriā dñi. Nō g credam' frēs: qd
tūc videam'. Nā t p̄philippus obiurgat'
est qd quereret videre patrē: cū in ipo filio
nō agnosceret patrē: Tāto tpe vobiscū sū
et nō cognouisti me: p̄philippus qui videt
me videt t patrē. Sed me videt q nō for-
mā serui in me videt. Qui g me videt: qua-
lem me abscōdi timētib' me: qualē me vi-
dētū pficio speratib' in me: videt t pa-
trē. Sed qz ista visio post erit: nūc pro illa
qd habebim': Videam' qd dicat p̄bi-
lippo: cui dixerat: q me videt: videt et pa-
trē. Quasi ei p̄philippus tacit' respōderet:
et quō te video: si aliter rideris qz forma
serui: aut quō video patrē: vt inualidus
bō mortalib' puluis t cinis: conuersus ad
eū differēs visionē: imperās fidē: qui dixe-
rat q me videt videt t patrē: qz multū erat
ad p̄philippū: t lōge erat ab eo videre: nō
credis inqt: qz ego in pfe t pater in me est:
Qd videre nō dū potes: crede vt videre
merearis. Cum g ventū fuerit vt videam'
tūc apparebit tecū principiū in die virtutē
tue: Virt' virtutis tue: nō virt' infirmita-
tis tue: qz ibi virt' virtutis tue. Habet nūc
homies in fide: in spe: in caritate: in bonis
opib' virtutes suas: sibunt a virtutib' in
virtutē. Tecū g principiū: Videbenis cū
pfe in patre: vt pater tecū principiū in die
virtutis tue: Illi' virtutē tue: quā impi nō
videbit. Nā t hoc infirmū tuū fort' est bo-
minib'. Etenī in die virtutis tue tecū prin-
cipiū. Be qua virtute dicis: Expone: qz
et hic vt dictū est: noīata est virtus eius cū
emittit virga virtutis ei: ex syon: vt domi-
net in medio inimicor suor. Be qua vir-
tute dicis: In splēdore sc̄tōr. In splē-
dore inquit sc̄tōr. Be ipa virtute dicit: qm
erit in splēdore sancti: nō qm adhuc terre
nā carnē gestātes et in corpe mortali atq;
corruptibili gemētes: quod aggrauat ani-
mam: et depauperit terrena inhabitatio sen-
sum multa cogitātē. Cum ipse cogitatiōes

Alia fa.
t splēdoreb'

Psalmus

In iuicē nō videntur: nō hoc est in splēdore sc̄tōꝝ. S̄z qđ est in splēdore sc̄tōꝝ. Bonec veniat dñs & illuminet abscōdita tenebra rum: et manifestabit cogitationes cordis: & tunc laus erit vnicuiꝝ a deo. Hoc erit in splēdore sc̄tōꝝ: qz tūc iusti fulgebūt in regno p̄ris sui sīc sol. Audite enī qđ sic hoc: in splēdore sc̄tōꝝ. Gleniet inquit messis: vni-
vni finis seculi: mittet paterfamilias ange-
los suos: et colligēt de regno ei⁹ om̄ia scā-
dala: & mittet in camino ignis ardēt: Lūc
iusti fulgebunt sīc sol in regno p̄ris sui. In
quo regno: Glidete si visio quedā seruat:
de qua nobis dictū est: tecū principiū: In
quo regno: Utic in vita eterna. Nam ad
dexterā positis hoc dicitur⁹ est: Glenite be-
nedicti p̄ris mei sp̄cipite regnū: qđ vobis
paratū est ab origine mūdi. Beniqz dāna-
tis imp̄js: segregatis iustis atqz laudatis:
quid sequiſ qđ dixerat: percipite regnum:
Lūc ibūt imph̄ in combustionē eternā: iu-
sti autē in vitā eternā. Qđ dixerat regnū:
hoc dixerat vitā eternū: quo nō ibunt im-
pij. Glidete si quedā visio est vita eterna.
Hec est aut̄ vita eterna: vt cognoscāt te so-
lum verū dñū: & quē misisti Iesum christū:
qz tecū principiū in die virtutis tue. Ergo
tecū principiū in die virtutis tue in splēdo-
rib⁹ sc̄tōꝝ: S̄z hoc differt: hoc postea dabi-
tur. Quid nūc: Ex vtero ante luciferꝝ
genui te. Quid hic: Si deus filiū habet
nunqđ & vterū: S̄z sicut carnis corpora non
habet: qz nec sinū. Dicitū est tñ: Qui est in
sūn p̄ris īpe enarravit. Qui est aut̄ sinus:
ipse est vterus: et sinus & vterus p̄ secreto
posit⁹ est. Quid est ex vtero: Ex secreto:
ex occulto: de me ipso: de substantia mea:
hoc est ex vtero: qz generationē ei⁹ q̄s enar-
rabit: Accipiam⁹ ḡ patrē dicentē ad filiū:
Ex vtero ante luciferū genui te. Quid ē ḡ
ante luciferū: Lucifer p̄ siderib⁹ positi⁹ est:
tanqz a pte totū significāte scriptura: et ex
eminēti stella om̄ia sidera. Sed ista sidera
quō facta sūt: Ut sint in signis: & in tpib⁹:
et in dieb⁹: & in annis. Si ḡ et in signis & in
tpib⁹ posita sunt sidera: et lucifer noīat⁹ est
p̄ siderib⁹: qđ est ante luciferū: hoc est aī
sidera: et qđ est ante sidera: hoc est aī tpa.
Si ḡ ante tpa: ab eternitate: noli querere
qñ: Eternitas n̄ b̄z qñ. Qñ & aliqui: aduer-
bia sūt tpm. Be p̄re nō est nat⁹ in tpe: per
quē facta sūt tpa. Dicitū est ḡ vt dici ope-
ravit: figurate & pp̄hetice: vt vterus p̄ se-
cta substantia: et lucifer p̄ tpib⁹ poneret. An

CIX

vultis vt ipsuz David respiciam⁹: qđ dñm
suū dirit filiū suū: Ut enī hoc diceret: au-
diuit a dño suo. Ab illo audiuit a quo falli
nō potuit: et dixit iā dñm suū: qz dixit in-
quit dñs dño meo: sede a dextris meis: et
ipse loquit̄ ipsius q̄si sermo cōtext⁹ est. Si
ḡ ipse loquit̄: forte ipse potuit dicere: Ex
vtero ante luciferū genui te: ex vtero vir-
ginali: Ante luciferū genui te ex vtero. Si
enī illa virgo ducēs p̄ paginē de carne Da-
vid: ex illo vtero nat⁹ est christus: tanqz ex
vtero genit⁹ a David: ex vtero quo mascu-
lus nō accessit: ex vtero prolsus p̄prie ex
vtero: qz solus ex solo vtero. Ergo ex vte-
ro inquit ille qui eum dñm suuz dixerat: ex
vtero ante luciferū genui te: et hoc p̄m an-
te luciferū signate dictū et p̄prie dictuz et
sic impletū. Floctu enī nat⁹ ē dñs ex vtero
virginis Marie: indicat testimonia pasto-
rum: qui vigilias exercebat sup gregē suū.
Ex vtero ante luciferū genui te. O tu dñe
meus sedes ad dexterā dñi mei vñ & filius
me⁹: nisi qz ex vtero ante luciferū genui te:
Et ad qđ nat⁹ es: Jurauit dñs & nō
penitebit eū: tu es sacerdos in eter-
num bñ ordinē Melchisedech. Ad
bñ enī nat⁹ ex vtero aī luciferꝝ: vt eēs sacer-
dos in eternū bñ ordinē Melchisedech.
Si natū ex vtero de virginē intelligim⁹ aī
luciferꝝ noctu: sicut euāgelia p̄testant̄: pro-
culdubio inde ex vtero aī luciferꝝ: vt esset
sacerdos in eternū bñ ordinē Melchise-
dech. Nā bñ id qđ natus est de p̄re deus
apud dñū: coetern⁹ ḡgnēti: nō sacerdos: s̄
sacerdos propter carnē assumptaz ppter
victimā: quā p̄ nob̄ offerret a nobis acce-
ptā. Jurauit ḡ dñs. Quid ē iurauit dñs:
Ergo dñs iurat q̄ phibet hoiem a iurādo:
An forte ideo magis hoiem phibet a iurā-
do ne in periuriū plabat: & ideo de⁹ magis
iurat: qz nō p̄t esse piurus: Hō enī q̄ p̄ cō-
suetudinē iurādi p̄t lingua in piuriū pla-
bi: bñ phibet iurare: Tāto enī lōgius ent
a piurio: quanto erit longe a iurādo. Qui
enī iurat hō: falsum & verū iurare p̄t: qui
aut̄ nō iurat: falsū iurare nō p̄t: qz om̄ino
nō iurat. Cur ḡ nō iuret dñs: qz dñi iura-
mentū p̄missionis est firmamentū: Juret
om̄ino. Quid ergo tu facis cuz iuras: Te
staris deum. Hoc est: iurare deuz testari:
et ideo molestū ne ad aliquā falsitatē teste
adhibeas deū. Si ḡ tu iurādo testar̄ deū:
cur ḡ nō & deus iurādo testeſ ſeipm: Quo
ego dicit dñs: iuratio dei est. Sic iurauit d̄

Psalmus

semine Abrae: Tui ego dicitur dominus: quoniam audiisti vocem meam: et non percisi filio tuorum eo propter me: nisi benedicat te: et implebo implebo semen tuum: sicut stellas celum: et si cut barenam quae est ad labium maris: et benedicent in semine tuo omnes gentes. Et semen Abrae quod est Christus. Ille semen Abrae accipiet carnem de semine Abrae: erit sacerdos in eternum secundum ordinem Melchisedech. De sacerdotio ergo secundum ordinem Melchisedech: iurauit dominus et non penitebit eum. Quid de sacerdotio secundum ordinem Aaron? Nunquam penitet deum sicut hominem: aut nolens cadit in aliqd ut faciat: aut imprudens placbit ut postea eum de suo placitu peniteat: Scit quod agat: scit quousque quod predicas: unde in aliud commutetur in parte rectoris est. Sed penitentia mutatio regum significat. Quod enim tu cum aliquod te penitet: doles factum quod fecisti: Sic quoniam aliquod deus per spem hominem: id est per quem sperat homines mutat in aliud: penitere se dicit: ut adeo ut et de pena nostra peniteat eum: si nos de vita nostra mala penituerit. Jurauit ergo dominus: Jurauit: firmavit: non eum penitebit: non mutabit. Quid? Tu es sacerdos in eternum. Ideo in eternum: quia non penitebit eum. Sed sacerdos secundum quod. Nunquam erunt iste hostie victimae oblate a patriarchis: are sanguinis et tabernaculum: et illa testamenti veteris sacramenta: Absit. Nam illa sublata sunt: euersa in templo: remoto illo sacerdotio: pereunte victimam eorum et sacrificio. Hec nec iudei habent: Tidetur perisse in sacerdotium secundum ordinem Melchisedech: Tu es sacerdos in eternum secundum ordinem Melchisedech. Fidelibus loquor: Si quod non intelligunt cathecumini: auferant pigritia: festinat ad noticiam. Non ergo opus est mysteria promovere: scripture vobis intimare: quid est sacerdotium secundum ordinem Melchisedech. Dominus a deo dixit tu: sede a dextris meis: nunc dominus a dextris eius: quasi mutauerunt sedes. An forte sic potius: Jurauit dominus et non penitebit eum: tu es sacerdos in eternum. Ad christum dictum est: tu es sacerdos in eternum. Jurauit dominus: Quis dominus? Qui dixit dominum meum: sede a dextris meis: ipse iurauit: tu es sacerdos in eternum secundum ordinem Melchisedech: et ad ipsum dominum qui iurauit sermo directus est: dominus a dextris meis. O tu domine qui iurasti et diristi: Tu es sacerdos in eternum secundum ordinem Melchisedech:

CIX

ipse sacerdos in eternum: dominus a dextris tuis: ipse in qua sacerdos in eternum: de quo iurasti: dominus est a dextris tuis: quod eidem dominus meo dixisti: sede a dextris meis: quo ad usque ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. Iste ergo dominus quod est a dextris tuis: de quo iurasti et cui iurasti dicens: Tu es sacerdos in eternum secundum ordinem Melchisedech. Conquassauit in die ire sue reges. Ipse vestigium christus dominus a dextris tuis cui iurasti et non penitebit te. Quid agit sacerdos in eternum? Quid agit: qui est ad dexteram dei et interpellat pro nobis tanquam sacerdos in trans in interiora vel in sanctissimum: in secreta celorum: ille solus non habet precium: et ideo facile mundans a peccatis: ille ergo a dextris tuis: conquassauit in die ire sue reges. Quos reges queris? Excidit tibi: Astitererunt reges terre et principes conuerterunt in unum aduersus dominum et aduersus christum eius. Hos reges conquassauit gloria sua: et possiderunt nois suis infirmos reddi did reges ut non possent efficere quod volebant. Constat enim sunt multum delere nomine christianum de terra: et non potuerunt: quod qui offendit in lapide illum: conquassabit. Offenduntur ergo in lapide offensionis: et ideo conquassati sunt reges: cum dicunt: Quis est christus? Nescio quis iudeus: nescio quis galileus: sic occisus: sic mortuus. Lapis est ante pedes tuos: quasi viliter et humiliter iaceat: ideo contemnedo offendis: offendendo cadis: cedendo quassaris. Si ergo tanta est ira occulti: quid erit iudicium manifestum? Audistis iram occulti: de qua psalmus inscribit pro occulis filii: nonus psalmus: si bene memini inscribit pro occulis filii: et ibi ostendit iudicium occulti ire occulite. Prato deo viuit qui in lapide illum offendit: conquassant. Et quo valet quod conquassant? Audi et de iudicio futuro: Quia quod offendit in lapide illum: aut: conquassabit: sup quem vero ceciderit lapis ille: coteret eum. Cum ergo offendit in eum: quasi humilius iacet: et tunc conquassat: cum autem coteret de supra veniet. Tidetur quemadmodum his binis verbis conquassabit et conteret: offendit in eum: et veniet super eum: distributa sunt duo tamen humilitatis et claritatis christi: occulite pene et iudicij futuri: eum non coteret venies quem non conquassat iaceat. Jaces dico tanquam contemptibilis apparensem. Nam ille a deo dixit: et valide ex alto clamauit: Saul Saul quid me persequeris? Sed tandem quis de celo non diceret: quod me pse-

Alia lira.

t Confregit

Psalmus

queris quē nemo tangebat: nisi ita in celo ad dexterā p̄ris sederet ut et in terra in nob̄ q̄si iaceret. **B**is a dextris tuis: cōquassabit in die ire sue reges. **J**udicabit in gentib⁹: **S**ed nūc p̄ occultis. Erit enī et iudicū māifestū: iudicabit i genib⁹: **M**odo enī fit: Perit memoria eoz cū sonitu. In ipso psalmo est, p̄ occulti: Perit memoria eoz cū sonitu: et dñs in eternū p̄manet: Parauit i iudicio sedē suā: et ipse iudicabit orbē terrar̄ in equitate. Ibi dictū ē: increpasti ḡetes et perit impius: nomē eoz delesti in eternū: hoc occulte agit. In die ġire sue conquassabit reges: iudicabit in gentibus. **Q**uō: Audi qđ sequit. **R**eplebit ruinas. **M**odo sic iudicabit in gentibus ut repleteat ruinas: nam quādo in finem iudicauerit dānabit ruinas. Replebit ruinas. Quas ruinas? **Q**uisquis a nomine eius ei timuerit cadet: cuz ceciderit euertet qđ erat: ut edificez qđ non erat. **J**udicabit in gentib⁹: replebit ruinas. **Q**uisq̄s cōtumaces in christū: casurā turrim in altū erexisti. Bonū ē ut teipm deiçies hūllis reddar̄: sedenti ad dexterā p̄ris pedib⁹ puoluar̄: ut fiat in te ruina costruēda. Nam si p̄manes in mala altitudine tūc deñcieris qđ nō edificaberis. Etenī de talib⁹ dicit in alio loco scripture: Destruere eos et non edificabis eos. Proculdubio nō diceret de quibusdā: destrue eos et nō edificabis eos: nisi quosdā ita destrueret ut edificaret. Qđ sit hoc tpe cū christus in gentib⁹ ita iudicat ut repleteat ruinas. **C**ōquassabit capita sup terrā multa. **H**ic sup terram in hac vita: cōquassabit capita in terra mltā. **D**e supbis hūiles facit: Et audeo dicere fr̄es mei: utile est capite quassato hic humiliter ambulare: q̄z capite erecto in iudiciuz eterne mortis incidere. **M**ulta capita cōquassabit ruinas faciendo: sed replēdo edificabit. **T**errente in via bibet: ppteræa exaltabit caput. Gldeam⁹ et in via bibetem de torrēte primo: **Q**uis est torrēte? Profluxio mortalitatis humane. **S**ic enī torrens pluialiib⁹ aquis colligif: redidat: p̄strepit: currit: et currēdo decurrit: id est cursuz finit: sic ē omnis iste cursus mortalitatis. **N**ascut hoies: viuūt: morūt: et alijs morētib⁹ alij nascunt: rursusq̄z illis morētib⁹: alijs oriunt: succedit: accedit: decedit: nec manebūt. **Q**uid hic tenet: **Q**uid nō decurrit: **Q**uid nō q̄si de pluia collectū ut in abyssi: **Q**uo enī fluui⁹ re

Alia fa.
nationib⁹.Alia fa.
implebit.Alia fa.
in terra
multor.

CX

pēte collect⁹ de pluia: de guttis imbrū: it ī mare: nec apparet: q̄r nec apparebat aīq̄ de pluia colligere: sic hoc gen⁹ humanū de occultis colligif et profuit in mortē: rursum in occultū p̄git: mediū hoc sonat et trāsit. **B**eo hoc torrēte bibit ille: non est dēgnat⁹ bibere de hoc torrēte. Bibere enī de hoc torrēte illi erat: nasci et mori. **H**oc habet et torrēte iste: nativitatē et mortē. **G**usce p̄t hāc christus: nat⁹ est et mortu⁹ ē. Ita de torrēte in via bibit: exultauit enī ut gigas ad currēdā viā. **B**eo torrēte ġ in via bibit: q̄r in via pctōp nō stetit. **Q**uia ġ de torrēte in via bibit ppteræa exaltauit caput: id est q̄r humiliat⁹ est: et fact⁹ est subdit⁹ vsc⁹ ad mortē: mortē aut̄ crucis: ppteræa eum d⁹ exaltauit a mortuis: et donauit ei nomine qđ est sup offie nomine: ut in nomine Jesu omne genu flectat: celestū: terrestriū et infernoꝝ: et omnis lingua p̄siteat: q̄r dñs Jesus christus in gloria est dei patris.

Explīcit tractat⁹ de psalmo. CIX.**I**nīcipit tractat⁹ de psalmo. CX.**P**refatio.

Tenerūt dies ut cantem⁹ alleluia. **V** Adestote animo fr̄es ad percipiēda ea q̄ dñs suggerit ad exhortatiōnē nfam: et nutriēdā caritatē q̄ nob̄ inhere deo bonū est. Adestote animo cantores boni filij laudis: et glorie sempiterne veri et incorrupti dei. Adestote intēti qui nostis cantare et psallere in cordib⁹ vris dño: gratias semp agētes in omnib⁹ et laudate deū. **H**oc est enī alia. Et hi quidē dies veniūt trāsūti: trāsētq̄ venturi: et significat diē q̄ nō venit nec trāsīt: q̄r nechēsterno p̄cīt ut veniat: nec crastino v̄get ut transeat. **A**d quē sane nos cuz venerim⁹ inherētes ei: nec nos trāsibim⁹: Et sic quodā loco cānit̄ deo: **B**eatū q̄ habitat in domo tua dñe ī secla sclop̄ laudabūt te: hoc erit oculosq̄z negociū: hoc opus vacatū: hec actio quietoz: hec cura securoz. **S**ic enī dies isti p̄terit dieb⁹ quadragesime: qb⁹ aī resurrectio nē dñci corporis vite hui⁹ significat meror solēniter grata hilaritate succedit: sic dies ille q̄ post resurrectionē dabis plenario corpori dñi: hoc est sancte ecclesie cūfictis vite hui⁹ erūnis atq̄z dolorib⁹ exclusis perpetua beatitudine succedit. **H**ec aut̄ vita de nobis exigit cōtinētia: ut etiā cū labore et luctamine ingemiscētes: grauati et habita culsi nřm qđ de celo est supindui cupiētes: a seculariib⁹ delectationib⁹ temperemus.